

מ"ת (ירושלים) 35264-10-24 - מדינת ישראל נ' אברהים אל רמאדי

מ"ת (ירושלים) 35264-10-24 - מדינת ישראל נ' אברהים אל רמאדימחוזי ירושלים

מ"ת (ירושלים) 35264-10-24

מדינת ישראל

נגד

אברהים אל רמאדי

בית המשפט המחוזי בירושלים

[11.11.2024]

כבוד השופט אברהם הימן

החלטה

לפני בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בתפ"ח 35264-10-24, בהתאם לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").
רקע דיוני

נגד המשיב הוגש ביום 25.10.2024 כתב אישום הכולל שני אישומים.

על פי האישום הראשון, בתקופה הרלבנטית לכתב האישום - במהלך שנת 2024, היה המשיב חבר בקבוצות טלגרם - מערכת להעברת מסרים, בעניינן שיחות על פעולות מדינת ישראל בעזה. באחת מהקבוצות הללו החל המשיב להתכתב עם אחד המכונה בכתב האישום - ר', ואדם נוסף שזהותו אינה ידועה, המכונה "כרים". במהלך ההתכתבות בין השלושה, ועל רקע רצונם לנקום במדינת ישראל, גמלה בליבם החלטה לבצע פיגוע טרור שבו יהרגו יהודים רבים. השלושה נדברו על כך ופעלו על מנת לקדם מטרה זו.

במסגרת הקשר בין השלושה, ביקש המשיב מר' וכרים להתקין חשבון "אלמנט", במכשירם הסלולרי. לאחר שהתקינו חשבון אלמנט במכשירם, פתח המשיב קבוצה בשם "חיילי אלוהים" ושם החלו המשיב, ר' וכרים להתכתב ולדון בפרטי הקשר ובתכנון פיגוע הטרור.

בשלב מסוים בקשר, נסע ר' למחנה פליטים טול כרם ושם נפגש עם איהאב אבו עטוי, פעיל ארגון חמאס וחבר בקבוצת הטרור גדודי טול כרם. ר' הסביר לאיהאב שברצונו לבצע פיגוע יחד עם המשיב וכרים, ולשם כך יזדקק לעזרתו. איהאב ביקש מר' להגיע אליו לטול כרם, יחד עם המשיב וכרים.

בחודש אוגוסט 2024 ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נסעו המשיב ור' לטול כרם, שם נפגשו עם איהאב. במהלך הפגישה שיתפו המשיב ור' את איהאב בפרטי הקשר וברצונם לבצע פיגוע טרור. איהאב הציע לשניים לבצע פיגוע טרור שבו יפוצצו מטען חבלה אשר מופעל מרחוק עם טיימר. איהאב סיכם עם המשיב ור', כי ברגע שיהיה מועד מדויק לביצוע פיגוע הטרור יעביר להם את המטען.

במהלך חודש ספטמבר 2024, במשך מספר ימים דנו המשיב, ר' וזכרים במסגרת הקשר, במקום שבו כדאי לבצע את פיגוע הטרור. במהלך אותם ימים, נדברו ביניהם השלושה על אודות ההצעות הבאות: הנחת מטען בהפגנה למען השבת החטופים בעיר תל אביב, פיגוע ירי לעבר אוטובוס בבקעה, חטיפה של יהודים, הנחת מטען באוטובוס שבו נוסעים יהודים לכיוון קריית ארבע. השלושה דנו בדרך העדיפה לבצע פיגוע טרור אשר יגבה את חייהם של יהודים רבים, ופסלו אפשרויות פיגוע בהם עלולים להיפגע מי שאינם יהודים.

בשלב מסוים בקשר, החליט כרים שאינו מעוניין להמשיך בקשר. בעקבות כך, המשיב, החליט לנסות ולצרף את ט', אחד החברים בקבוצות הטלגרם, כמצוין לעיל, לקשר ולביצוע פיגוע הטרור. המשיב תכנן להיפגש עם ר' וט' כדי לסכם את הפרטים הסופיים לביצוע פיגוע הטרור, לאחר שהחליט כי יש לבצע את הפיגוע בתל אביב במהלך ההפגנה להשבת החטופים.

על פי כתב האישום השני, בתקופה הרלבנטית לכתב האישום החזיק המשיב ברשת הטוויטר תחת השם "ibrrahim". כמו כן, החזיק בחשבון פתוח לציבור ברשת הפייסבוק בשם "אברהים אל רמאדי" בשפה הערבית. בחשבון זה לנאשם 389 חברים.

כפי שיפורט להלן, פרסם המשיב בחשבונות הטוויטר והפייסבוק פרסומי שבח, אהדה ועידוד למעשה טרור כדלקמן: ביום 9.10.2023, הסית המשיב לטרור והזדהה עם ארגון טרור בכך שפרסם בחשבון הטוויטר תמונה של מחבלי חמאס חמושים ורעולי פנים. לצד התמונה נכתב "גדודי אלקסאם", "מבול אלאקצא", "אלוהים תן לאסלאם ולמוסלמים ניצחון, ההתנגדות הבלתי מנוצחת ג'האד או מות קדושים".

ביום 9.10.2023, הסית המשיב לטרור והזדהה עם ארגון טרור בכך שפרסם בחשבון הטוויטר סרטן שבתחילתו נראה ירי ובהמשך תמונה של הכוח הימי של ארגון חמאס. לצד הסרטון נכתב "חזור אליהם, ואנו נעלה עליהם בצבאות אשר לא יוכלו לעמוד בפניהם. אמת דיבר אללה העצום. מבול אלאקצא".

ביום 11.10.2023, הסית המשיב לטרור והזדהה עם ארגון טרור בכך שפרסם בחשבון הפייסבוק תמונות בהן נראים מחבלים חמושים פושטים על רחבת מסגד אלאקצא באמצעות מצנחי דגל פלסטיין. לצד התמונות נכתב: "מבול אלאקצא פלסטיין עזה ירושלים". הפרסום זכה לסימן חיבוב אחד.

במעשיו המתוארים בשני האישומים, מיוחסות למשיב עבירות של: מגע עם סוכן חוץ, לפי סעיף 114(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), עבירה של קשר למעשה טרור של רצח בנסיבות מחמירות לפי סעיף 38(ג)(1) לחוק המאבק בטרור התשע"ו-2016 (להלן: "חוק המאבק בטרור") יחד עם עבירה לפי סעיף 499 ובהתייחס לסעיף 301(א)(10) לחוק העונשין, בעבירה של גילוי הזדהות עם ארגון טרור לפי סעיף 24(א)(1) לחוק המאבק בטרור ובעבירה של הסתה לטרור לפי סעיף 24(ב)(2) לחוק המאבק בטרור. בדיון שהתקיים ביום 31.10.24 הודיע בא כוח המשיב כי הוא מאשר שקיימות ראיות לכאורה בתיק זה, וכי קיימת עילה למעצר עד תום הליכים. בא כוח המשיב, ביקש דחייה על מנת לבחון אם יש בידו להציע חלופת מעצר. אכן, הדיון נדחה ליום 7.11.

טיעוני באי כוח הצדדים

בדיון שהתקיים ביום 7.11.24 טענו הצדדים בשאלת חלופת המעצר. הדעות בין הצדדים נחלקו באופן שבא כוח המשיב עתר להפנות המשיב לשירות המבחן לקבלת תסקיר אשר יבחן אפשרות לחלופת מעצר. טיעוני בא כוח המשיב, נסמכו על העיקרון שבדין כמו שבחוק, שבכל מקרה יש לבחון חלופת מעצר. בא כוח המשיב הציג אסופה של פסיקה התומכת כך לשיטתו, על כך שעל בית המשפט לבחון חלופות מעצר בכל מקרה גם כאשר מדובר בעבירות חמורות. בא כוח המשיב ביקש להדגיש כי המעשים המיוחסים למשיב לא התקדמו מעבר לקשירת קשר. באת כוח המבקשת התנגדה לבקשת בא כוח המשיב. לדבריה, מעשיו של המשיב חמורים באופן קיצוני ביותר שהרי מדובר למעשה בעבירות של טרור, ומשום חומרה זו עולה גם מסוכנותו של המשיב. לדברי באת כוח המבקשת, מסוכנותו של המשיב נובעת גם מדבריו בחקירה, שם אמר כי אם הוא לא היה נעצר, היה מבצע פיגוע. עוד הוסיפה באת כוח המבקשת, כי היא מתנגדת לתסקיר ולחלופת מעצר. מעבר לכך, הפנתה באת כוח המבקשת לדברי המשיב בחקירתו שמהם עולה מסוכנותו הרבה.

דיון והכרעה

המחלוקת בין הצדדים ברורה, וכעת יש לבחון ולהחליט האם המקרה שלפני הוא מסוג המקרים החריגים בהם לא יבחן בית המשפט חלופת מעצר. אם אל מילות החוק נפנה אזי סעיף 21 לחוק המעצרים קובע התנאים להחלטת מעצר עד תום הליכים, ובהם קיומן של ראיות לכאורה, קיומה של עילה למעצר מבין העילות הקבועות בחוק, אך בכך לא סגי. החוק מורה אותנו כי בית המשפט לא יתן צו מעצר אלא אם כן, בחן קיום התנאי ש: "לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור שפגיעתם בחירותו של הנאשם פחותה". עולה מכך כי חובה על בית המשפט לבחון בלשון השגורה בפנינו בעקבות הוראה זו של החוק קיומה של "חלופת מעצר". לפיכך השאלה העולה לדיון היא האם הכלל כאמור, חל במקרה שלפני או שמא לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של חלופת מעצר.

לא בכדי מצאתי להביא עובדות כתב האישום כמעט במלואן. עיון בכתב האישום, כמו גם בחומר החקירה שנטלתי לעיין בו בטרם מתן החלטה זו, תוך הדגשה כי מטרת העיון בחומר החקירה אינה לבחון קיומן של ראיות לכאורה אלא בחינת מסוכנותו של המשיב, מעלה באופן חד משמעי ונחרץ כי המקרה שלפני נכנס לגדרי החריג שאין לבחון חלופת מעצר, אלא יש להורות על מעצר עד תום ההליכים.

בעניין זה, אין להתעלם ממצוקות העיתים. אחרי אירועי האסון שנחת עלינו בשבעה באוקטובר 2023, הומחש לנו כמכה קשה בפנינו חומרת מצב המדינה. המדינה מצויה בעת הזו במלחמה קשה ביותר, ואין הדבר מצריך ראייה. בין חזיתות המלחמה מצויה חזית הטרור, חזית קשה ביותר ותוצאותיה קטלניות. לצערנו חוזים אנו, כמעט מדי יום, במעשי רצח מתועבים על ידי מי שהטרור הוא דרך חייו וכל רצונו ומאוויו להרוג בני אדם מקרב האוכלוסיה. עיון בהודעותיו השונות של המשיב מגלה כי זו היא דרכו. כך למשל בחקירה מיום 23.9.2024, שואל החוקר את המשיב האם הוא משתייך או תומך בארגון מסוים והמשיב עונה: "כן אני תומך בחמאס" וממשיך: "הלכתי לטולכרם בכדי לקנות נשק בכדי לבצע פיגוע ירי נגד מתנחלים או צבא ישראלי בשם חמאס". ובמקום אחר בחקירה מיום 12.10.2024, אומר המשיב כי בחודש 11 שנת 2023 תכנן להוציא אל הפועל פיגוע שלא יצא אל הפועל כי לא הצליח להשיג נשק ואם היה כן מצליח, היה מוציא את הפיגוע לפועל. בנוסף, עוד עולה מהחקירה באותו היום כי המשיב השתתף בעימותים בשנת 2021 כאשר נכנסו יהודים לשכונה שלו, המשיב לקח חלק ביידי אבנים על הכוחות במקום. יתר על כן, החוקר מציג למשיב את התמונות שפרסם ברשתות השונות, המפורטות גם בכתב האישום, והמשיב משיב "אני מחשב את עצמי חמאס וגם בגלל מה שחמאס עשו בדרום בתחילת המלחמה שנכנסו ליישובים של היהודים ושם המבצע היה מבול אל אקצא", עוד הוסיף המשיב על תמונה אחרת "זה היה יומיים לאחר תחילת מבצע מבול אלא אקצא ופרסמתי תמיכה בחמאס".

וכך חוזר המשיב על תמיכתו בארגון הטרור חמאס לאורך כל התמונות שמציג החוקר מולו. על צוואתו מולו עונה המשיב "זאת צוואה להורים שלי במידה והייתי מת שהיד". בשאלת החוקר על קשירת הקשר דרך אפליקציית המסרים "אלמנט" ענה המשיב כי "זה נכון, היינו חברים בקבוצת אלמנט אני, רים וסקר ודברנו בקבוצה הזאת על הפיגוע בתל אביב". החוקר עימת את המשיב עם טיעונו של ריאן אבו שנב כי במידה והיו השלושה מקבלים את מטען החבלה מאיהאב היו מניחים אותו בתוך תיק באוטובוס בתל אביב והיו מפעילים מרחוק המשיב ענה: "זה נכון, סקר הציע את הרעיון, וכרים לא הסכים עם הרעיון הזה כי יכול להיות שיהיה ערבים באוטובוס ואנחנו רוצים להרוג רק יהודים בשביל עזה ובגלל זה נשארנו על רעיון הנחת מטען חבלה הפגנות". בסוף החקירה החוקר שואל שוב את המשיב כי אם לא היה נעצר, היה מבצע את הפיגוע והמשיב עונה: "זה נכון, אם לא הייתי נעצר הייתי אני וסקר מבצעים את פיגוע מטען החבלה בתל אביב והיינו צריכים להיפגש עם טראק בשביל עוד פרטים אבל נעצרתי". לנוכח דברים איומים אלה, האם יעלה על הדעת שניתן לאיין מסוכנותו של המשיב. השאלה היא רטורית. המשיב הינו בבחינת "פצצה מתקתקת" שכל תכליתה רצח חפים מפשע. כל מטרת מעשי המשיב היא טרור אכזרי ובלתי מתפשר. לא מצאתי להרחיב הדיבור על אודות טיעוני הסניגור באשר לנאמר בחקירות המשיב לפי שהדברים אינם עולים מתוך עובדות כתב האישום. התשובה לטענה זו פשוטה בתכלית, בחינת מסוכנות אדם אינה מצטמצמת אך לעובדות כתב האישום. בית משפט רשאי לבסס מסוכנות אדם על נסיבות, ראיות עובדות ואף לעיתים חומר מודיעיני חסוי. עולה מן המקובץ, שכל שאני בוחן מסוכנותו של המשיב, אין מקום, ואין זה הולם וראוי לבחון חלופת מעצר, גם לא באמצעות שירות המבחן.

אשר על כן, אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

המזכירות תעביר החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י' חשוון תשפ"ה, 11 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.